

Arrest

nr. 82 451 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 14 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COPPENS en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 november 2009 het Rijk binnen en diende op 30 november 2009 een asielaanvraag in. Op 13 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Faridpur in Bangladesh. Later verhuisde uw familie naar Chandpur District. Daar leerde u uw man kennen (O.V. 6.537.534). Vanaf 2008 kreeg uw gezin problemen met radicale soenitische moslims. Uw man en u zijn ahmadi sinds de geboorte, maar vanaf 2008 begon uw man propaganda te maken voor het ahmadi geloof. Daarop werd hij

bedreigd met de dood, met stenen bekogeld en werd uw zoon niet toegelaten op school. Uw man durfde geen klacht in te dienen bij de politie uit angst voor wraak. Op 10 oktober 2009 verliet u Bangladesh samen met uw gezin. In Chittagong gingen jullie aan boord van een boot en jullie verbleven drie weken op die boot. Daarna namen jullie twee bussen en één trein vooraleer jullie in België aankwamen. Op 29 november 2009 brachten jullie de nacht door in het noord station in Brussel en op 30 november 2009 vroegen jullie asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een bewijs van lidmaatschap bij de ahmadi gemeenschap, de geboorteakte van uw man, uw zoon en uzelf en drie documenten met betrekking tot uw huwelijk.

B. Motivering

Volgens uw verklaring had u zelf geen problemen en verliet u Bangladesh omwille van de problemen die uw man (O.V. 6.537.534) had wegens zijn geloof (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Daarom verwijst het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) voor het nemen van een beslissing over uw asielaanvraag naar de beslissing die genomen werd over de asielaanvraag van uw man. Deze beslissing, hieronder weergegeven, toont aan waarom het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaring dat uw gezin problemen kende omwille van het Ahmadiyya geloof.

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u deel uitmaakt van het Ahmadiyya geloof, ook Qadiani genoemd (blauwe map, punt 1), en omwille daarvan problemen kreeg in Bangladesh. Ten eerste, is het document dat uw lidmaatschap bij de Ahmadiyya gemeenschap moet aantonen vals. Dit wordt bevestigd door de Ahmadiyya gemeenschap in Bangladesh (blauwe map, punt 2).

Ten tweede, is uw relaas tegenstrijdig met het relaas van uw vrouw (O.V. 6.537.534). U verklaart dat u geen Ahmadi bent van bij de geboorte en dat u zich bekeerde in 2006. Uw familie maakt dus ook geen deel uit van het Ahmadiyya geloof (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Volgens uw verklaring volgde uw vrouw u en bekeerde zij zich op hetzelfde moment als u (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig met de verklaringen van uw vrouw over jullie geloof. Uw vrouw verklaart dat ze zich niet bekeerde tot het Qadiani geloof, maar dat ze geboren werd als Qadiani, net zoals haar ouders. Volgens uw vrouw zijn ook u en uw familie Qadiani van geboorte. Wanneer uw vrouw gevraagd wordt hoe ze weet dat u en uw familie Ahmadi zijn, antwoordt ze dat ze u en uw familie sinds jullie huwelijk altijd het Qadiani geloof heeft zien volgen (O.V. 6.537.534, p. 2-4). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig.

Ten derde, is uw kennis over het Ahmadiyya geloof slechts elementair. U weet dat Ghulam Ahmad de stichter is van het Ahmadiyya geloof en u kent zijn geboorte- en overlijdensdatum, maar desondanks kan u geen verdere informatie geven over Ghulam Ahmad: u weet niet dat Ghulam Ahmad begraven werd in Qadian (blauwe map, punt 4), terwijl deze stad ook de geboorteplaats van Ghulam Ahmad is (blauwe map, punt 3) en een zeker belang kent binnen de Ahmadiyya gemeenschap gezien de naam Qadiani afgeleid is van Qadian, u weet niet of Ghulam Ahmad een familie had, u weet niet wat het beroep was van Ghulam Ahmad en u kan verder niets vertellen over Ghulam Ahmad (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). U kent de leuze niet van de Ahmadiyya gemeenschap (blauwe map, punt 1). U hebt geen idee wat de visie is van de Ahmadiyya gemeenschap op het leven en de dood van Jezus Christus (blauwe map, punt 3), terwijl dit een specifiek onderdeel is van het Ahmadiyya geloof dat sterk verschilt van andere visies op het leven en de dood van Jezus Christus (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet hoe het initiatieritueel noemt om Ahmadi te worden, terwijl u verklaart dat u zich in 2006 bekeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), en u bent vaag over de redenen waarom u Ahmadi bent geworden (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5 en p. 12). Bovendien is het merkwaardig dat u al ongeveer twee jaar in België bent en nog geen andere Ahmadi's of Ahmadi organisaties kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het feit dat u dit nog steeds niet uitgezocht hebt is een teken van desinteresse en ondermijnt uw profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De optelsom van deze elementen maakt uw verklaring dat u Ahmadi bent ongeloofwaardig.

Bijgevolg hebt u het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u problemen hebt in Bangladesh omwille van uw geloof. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Uw identiteit, herkomst en het huwelijk met uw vrouw worden niet in twijfel getrokken. Het CGVS is op de hoogte van de algemene situatie in Bangladesh.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van de motiveringsplicht in artikel 62 vreemdelingenwet, de algemene zorgvuldigheidsplicht, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en gezien de schending van voormelde beginselen, van artikel 48 en 48/2 vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het volstaat aldus niet de schending van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" in te roepen, zonder – het zorgvuldigheidsbeginsel buiten beschouwing gelaten – te verduidelijken welk beginsel zou zijn geschonden en waarbij evenmin wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit onderdeel van het middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Daar waar verzoekster in een eerste onderdeel aanvoert dat zij geen problemen had omdat zij binnenbleef, dat haar verklaringen in deze niet al te letterlijk mogen genomen worden en dat hieruit zeker niet kan afgeleid worden dat zij zelf geen gegronde vrees voor vervolging zou koesteren, wijst de Raad er op dat in hoofde van verzoekster terecht een volgbeslissing werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot daar zij zich baseerde op diens asielmotieven en geen eigen onderscheiden motieven

aanbracht. Immers uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoekster haar land van herkomst ontvluchtte omwille van problemen die hun oorsprong vinden in de vervolgingsfeiten die door verzoeksters echtgenoot A. M. S. werden aangehaald. Zo stelde verzoekster tijdens haar gehoor Bangladesh te hebben verlaten *“Omdat mijn man problemen had. Door zijn godsdienst.”*, *“Ik had geen problemen van mezelf.”* en *“Ik had geen problemen omdat ik binnen bleef.”* (gehoorverslag p. 2).

3.2. In een tweede onderdeel stelt verzoekster dat het Commissariaat-generaal zich, betreffende de stelling dat het document van het lidmaatschap bij Ahmadiyya gemeenschap vals is, baseert op een mail van 7 december 2011 waaruit blijkt dat het slechts om een voorlopig antwoord gaat. De heer R. heeft blijkbaar niet meer teruggemailed en ook de diensten van het Commissariaat-generaal hebben blijkbaar niet meer de moeite genomen om bij de heer R. nogmaals te verifiëren of de namen van verzoekster en haar gezin al dan niet in zijn registers staan terwijl het CGVS dit volgens verzoekster had moeten opvolgen.

Verzoekster dient een onderscheid te maken uit de bewijswaarde van het document en de elementen aangebracht ter ondersteuning van haar voorgehouden geloof. Waar verzoekster zich in hoofdzaak steunt op het attest van de Qadiani emir, heeft de CGVS terecht besloten dat aan het attest geen bewijswaarde kan worden gehecht. Het antwoord van dhr. M. R., nationaal emir van de Ahmadiyya Muslim Jamat Bangladesh (Dhaka), luidt immers als volgt: *“Thanks for your enquiry. Our final reply will come after physical verificatoin. But presently I find that it is a false doc. T he stamp is fabricated – not ours. The signature is not also ge nuine. I have to see our register for such a name. You will get final answer in two days.”* De heer M. R. kon immers wel degelijk vaststellen dat het document voorzien is van een gefabriceerde, foutieve stempel en bovendien was hij best geplaatst om vast te stellen dat zijn handtekening vervalst is. Verzoekster heeft dus minstens op dit punt fraude gepleegd. Of verzoeksters naam al dan niet in de registers staat, doet geen afbreuk aan het feit dat het document vals werd bevonden omwille van een gefabriceerde stempel en vervalste handtekening. Derhalve moeten deze conclusies van dhr. M. R. als vaststaand worden beschouwd.

Verweerder verwijst voorts terecht naar de aan de verweernota toegevoegde informatie inzake de wijdverspreide circulatie in Bangladesh van (ver)vals(t)e documenten. Verzoekster gaat er in deze eveneens aan voorbij dat het niet volstaat louter documenten neer te leggen maar dat zij tevens aannemelijk moet maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts één element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas wat, zoals hieronder blijkt, *in casu* niet het geval is, daar de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot schromelijk tegenstrijdig zijn én de kennis van zowel verzoekster (gehoorverslag p. 3) als haar echtgenoot (gehoorverslag A.M.S. p. 6, 7, 8) over het Ahmadiyya geloof zeer minimaal is.

3.3. Waar verzoekster van mening is dat de beperkte kennis van haarzelf en haar echtgenoot aangaande het Ahmadiyya geloof te verklaren valt door de zeer beperkte opleiding die zij en haar echtgenoot hebben genoten, bemerkt de Raad dat ook van personen met een geringe opleiding redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal elementaire kennis- en belevingsvragen in verband met hun beweerde geloof.

Zo werd inzake verzoeksters echtgenoot onder meer gesteld *“Uit het gehoorverslag blijkt immers overduidelijk dat verzoeker [verzoeksters echtgenoot] heeft gesteld dat zowel hij als zijn echtgenote [verzoekster] bekeerd zijn in 2006 en dat hij niet uit een Ahmadi-familie komt (“Hoe bent u Ahmadi geworden? Van bij de geboorte omdat uw ouders ook Ahmadi waren? Of later?” “Ik was geen Ahmadi van bij de geboorte. Ik heb me bekeerd.” “Je familie is geen Ahmadi?” “Neen.” “Hoe was hun reactie toen u een Ahmadi werd?” “Op dat moment waren mijn boer en zus al dood. Mijn ouders waren niet blij. Ik had veel problemen door die bekering.” “Wanneer hebt u zich bekeerd?” “Een drie tot vier jaar geleden. In 2006.” “Waarom hebt u zich bekeerd?” “Ik was een normale mens. Maar iemand heeft me overtuigd. Ik zag dat ze heel eerlijk waren. Ze bidden ook zoals andere moslims.” (...) “Heeft uw vrouw zich toen ook bekeerd?” “Ja, op hetzelfde moment. Omdat ik me bekeerde. Zij heeft me gevolgd.” “Heeft u nog andere familie die Ahmadi zijn?” “Neen.”, gehoorverslag p. 4-5, zie tevens p. 11 en p. 12). Zijn echtgenote [verzoekster] verklaarde daarentegen dat zij beiden als Ahmadi geboren zijn evenals hun respectieve families (“Hebt u zich ook bekeerd tot het Ahmadi geloof?” “Ja, ik werd ook Qadiani.” “U werd Ahmadi omdat uw man beslist had om zich te bekeren?” “Ik heb me niet bekeerd. Ik werd geboren als een Qadiani.” “En uw man heeft zich later pas bekeerd tot Qadiani of Ahmadi?” “Mijn man was Qadiani. Hij heeft zich nooit bekeerd.” (...) “Als u zelf Qadiani Ahmadi bent van geboorte, dan is uw familie dat ook?” “Ja. Ik werd zo geboren. Mijn ouders ook, maar ze zijn dood. Ik heb geen familie meer.” (...) “Bent u zeker dat uw man Ahmadi is sinds geboorte? Want uw man verklaart hier dat hij zich*

bekeerde tot het Ahmadi geloof sinds 2006?" "Zover ik weet was mijn man geboren als Qadiani en heeft hij zich nooit bekeerd. (...)" "Dus zijn ouders en familie waren ook Ahmadi's?" "Ja, natuurlijk." "En hoe weet u dat? Gaat u af op uw ervaring? Zag u dit en deden ze allerlei praktijken die Ahmadi zijn? Of heeft uw man dat gewoon gezegd?" "Sinds ik met hem getrouwd was zag ik altijd dat hij en zijn familie het Qadiani geloof volgden", gehoorverslag S.B. p. 2, 3, 4). Hieruit kan enkel blijken dat de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote schromelijk tegenstrijdig zijn en dat verzoekers poging tot het verzoenen van deze tegenstrijdigheden duidelijk na post-factum reflectie tot stand is gekomen en geenszins kan worden aanvaard. Verzoekers bewering dat hij de eerste vraag over zijn geloof verkeerd begrepen heeft en dan in die lijn verder is blijven antwoorden, kan slechts bijkomend wijzen op het verzonnen karakter van zijn verklaringen die geenszins steunen op waarachtige ervaringen en belevingen" (RvV 5 juni 2012, nr. 82 450). Verzoekster kan aldus bezwaarlijk menen dat de tegenstrijdige verklaringen berusten op een misverstand.

3.4. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn bekering tot het Ahmadiyya geloof ook aannemelijk kan maken. Aangezien de beslissing om zich te bekeren een ingrijpende invloed heeft op een persoon en zijn familie en bovendien niet enkel inhoudt dat men toegelaten wordt in de nieuwe religieuze gemeenschap maar ook dat men zich afkeert van zijn oude geloof, kan verwacht worden dat zowel verzoekster als haar echtgenoot zijn bekering en hun (nieuwe) religie uitvoerig kunnen toelichten, te meer gezien het risico op vervolging dat hiermee gepaard ging en de mate van vastberadenheid en opoffering dat dit met zich mee brengt, *quod in casu non*. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoeksters geloofsovertuiging, noch dat ze deel heeft uitgemaakt van de Ahmadiyya geloofsgemeenschap in Bangladesh.

3.5. Verzoekster is voorts van mening dat de andere motieven van de bestreden beslissing, dat zij en haar gezin geen deel uitmaken van de Ahmadiyya geloofsgemeenschap, niet overtuigend zijn en het CGVS bovendien de moeilijke situatie voor personen van het Ahmadiyya geloof in Bangladesh niet zou betwisten. Dit laatste steunt op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waarin geen melding gemaakt wordt van de situatie van de Ahmadiyya geloofsgemeenschap in Bangladesh. In deze merkt de Raad nog op dat bij het bestaan van een ongeloofwaardig relaas de commissaris-generaal niet verplicht is onderzoek of toetsing te verrichten naar de toestand van het land van herkomst (RvV 19 mei 2008, nr. 11322; RvS 9 juli 2007, nr. 173.351).

3.5.1. Waar het Commissariaat-generaal het merkwaardig vindt dat zij en haar gezin in België nog geen contact met andere leden van het Ahmadiyya geloof hebben gelegd, bevestigt verzoekster haar verklaringen afgelegd tijdens haar gehoor, namelijk dat zij tegen niemand zegt dat zij Qadiani zijn daar zij gehoord heeft dat zij niet gewild zijn.

De verklaringen van verzoeksters echtgenoot zijn in deze tegenstrijdig waar hij eerst verklaart dat hij zich geïnformeerd heeft, maar niemand vond (gehoorverslag A.M.S. p. 4) en later stelde dat hij het niet uitzocht, dat hij hoorde dat er een moskee was, maar het niet wist en hij tegen niemand zei dat hij Ahmadi was (gehoorverslag A.M.S. p. 12). Hoe dan ook blijkt uit de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot dat zij niet op zoek gingen naar een Ahmadi geloofsgemeenschap of Ahmadi moskee in België, noch de intentie hadden om hun Ahmadi geloof publiekelijk te belijden. Dat de Qadiani niet gewild zijn, is een bonte ongefundeerde bewering, derhalve stelt de Raad vast dat verzoekster en haar echtgenoot geen poging gedaan hebben om aansluiting te vinden en verkiezen hun geloof niet publiekelijk te belijden, wat duidt op een zekere desinteresse.

Ten slotte dient te worden herhaald dat verzoeksters asielrelaas geheel steunt op de vervolging van haar echtgenoot in Bangladesh. De asielaanvraag van haar echtgenoot werd ook in beroep ongegrond verklaard en leidde tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (RvV 5 juni 2012, nr. 82 450). Verzoekster heeft zelf gesteld niet vervolgd te zijn in Bangladesh en heeft geen eigen asielmotieven ingeroepen. Aldus kan, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de

subsidiare bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.7. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK